

Fővárosi Ítéltábla
31.Gf.40.256/2016/6/I.

A Győri Ítéltábla a Dr. M. Tóth Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt **felperes neve** (cím.) **felperesnek** a Ruzshty Ügyvédi Iroda (cím; ügyintéző: dr. Ruzshtyné dr. Rudas Ildikó ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (cím) **alperes** ellen szerződési feltételek tisztességtelenségére alapított érvénytelensége megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 16. napján kelt 28.G.43.938/2015/10. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 50.000 (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A felperes a módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a felek között 2006. március 10. napján létrejött vagyonbiztosítási szerződés részeként megjelölt ... számú Tűzbiztosítás - Záradékok elnevezésű általános szerződési feltételek 011 - Csőtörés, csőrepedés, dugulás fejezete I. 3. 4. pontja a Ptk. 209/A. §. (1) bekezdése és 209.§ (1) bekezdése alapján tisztességtelen, így érvénytelen.

Másodlagosan - látszólagos keresethalmazatban - eshetőlegesen 1.041.693,- Ft és ennek 2013. augusztus 21. napjától számított Ptk. 301/A.§ szerinti késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperes biztosítót a vagyonbiztosítási szerződés VII. (1) bekezdés b) pontja alapján.

A kereseti kérelme ténybeli alapjaként arra hivatkozott, hogy az ingatlanában 2013. augusztus 21. napján a vezetékes vízhálózaton csőtörés történt, amelynek következtében a kereseti kérelemben megjelölt összegű kára keletkezett. Az alperes azonban a 2013. október 24. napján kelt levelével az igényt elutasította arra hivatkozással, hogy a szemle alapján megállapítható volt, hogy a kiáramló víz nem okozott épületkárt, a bejelentett igény magának a károsodott vezetékeknek a helyreállítási költségeit tartalmazza, ez okból a megkötött szerződés hatálya erre a káreseményre nem terjed ki.

Az alperes a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben marasztalása mellett.

Az elsődleges kereseti kérelem tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959 évi IV. törvény (rPtk.) 236.§ (1) bekezdése alapján az egy éves megtámadási határidő elmulasztására, elévülésre hivatkozott.

A másodlagos kereseti kérelmet érintően érdemben vitatta a jogalapot és az összecszerűséget is. Az álláspontja szerint a biztosítási szerződés részét képező ... számú Tűzbiztosítás - Záradék 011. fejezetének I. 3. 4. pontja alapján a helytállási kötelezettsége erre a káreseményre nem terjed ki.

A hivatkozott szerződési feltétel szerint a biztosító nem téríti meg a sérült vezeték, tartály, berendezés javításának, cseréjének a költségét.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet alaptalannak ítélte, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 104.250,- Ft perköltséget.

Rendelkezett, hogy felmerülő egyéb költségeiket a felek maguk viselik

A határozatának indokolásában rögzítette, hogy a szerződés megkötésére 2006. március 10. napján került sor, azonban azt a felperes csak a 2014. november 6. napján előterjesztett keresetmódosításban, rPtk. 236.§. (1) bekezdésében biztosított 1 éves megtámadási határidő elteltét követően támadta meg.

A törvényszék nem fogadta el a felperes azon érvelését, miszerint a megtámadási határidő az elévülés nyugvására vonatkozó szabályok (rPtk.236.§.(3)bek.) szerint arra tekintettel nyugodott, mivel az alperes az általános szerződés feltételeket (ÁSZF) nem bocsátotta a rendelkezésére, nem tette lehetővé annak megismerését. Alaptalanul hivatkozott tehát a felperes arra, hogy azokat csak a 2014. szeptember 16-i tárgyaláson ismerte meg, ezért az igényérvényesítésre rendelkezésre álló határidő ekkor kezdődött.

A felperes által előadottakkal szemben a törvényszék kifejtette, hogy a felperes képviselője a biztosítási kötvényt 2006. március 16. napján „átvettem” megjegyzéssel aláírta, ezzel elismerte, hogy a kötvényt és annak harmadik oldalán felsorolt, hozzátartozó szerződési feltételeket (mellékleteket) is átvette, megismerte.

Ezzel szemben a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség abban a körben, hogy az igényérvényesítésre rendelkezésre álló határidőt nem mulasztotta el, az elévülést megszakította, vagy az elévülés nyugodott. A felperes azonban bizonyítási kötelezettségének - felhívás ellenére - nem tett eleget, ezért a törvényszék az elsődleges kereseti kérelmet elutasította.

A törvényszék rámutatott arra, amennyiben megállapítható lett volna az alperes biztosító helytállási kötelezettségét kizáró feltétel érvénytelensége, azaz a felperes igénye biztosítási eseményeknek minősülhetne, akkor lenne módja a bíróságnak arra, hogy a marasztalási igénynek helyt adjon.

Mivel a támadott feltétel tisztességtelensége az igényérvényesítési határidő elmulasztása miatt nem volt megállapítható, ezért a biztosító helytállási kötelezettségét kizáró feltételre tekintettel a marasztalási kereset sem lehet megalapozott.

A törvényszék utalt arra, hogy az elsődleges kereseti kérelem érdemi elbírálása esetén a főszolgáltatás körébe tartozó támadott feltételre a tisztességtelen szerződési feltételekre irányadó szabályok alkalmazását a Ptk. 209.§ (5) bekezdése kizárja.

A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását kérte a kereseti kérelemben foglaltaknak szerint, a másodlagos kérelme annak hatályon kívül helyezésére irányult.

Az elsőfokú bíróság a helytelenül megállapított tényállásból jogszabálysértő következtetést vont le. Az elsőfokú ítélet iratellenes, mert az aláírás dátumát, illetőleg az oldalak számát is helytelenül tünteti fel, nem március 10., és nem három, hanem négy oldal a kötvény terjedelme.

A felperes nem vette át valamennyi mellékletet, és azok felsorolásánál a felperesi aláírás hiányzik (...j.kv.2.o.).

Az ítélet indokolása nem tér ki arra, hogy a felperesnek az elévülés nyugvására vonatkozó hivatkozását miért nem fogadta el.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a felperes perköltségben marasztalása mellett.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta - a jogvita érdemi elbírálására kiható és az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértést nem követett el -, és a peradatokkal alátámasztott, megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetést levonva állapította meg, hogy a felperes a biztosítási szerződés megtámadására rendelkezésre álló határidőt elmulasztotta, ezért a keresetet elutasította.

A periratok alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek között 2006. március 10. napjától (kockázatviselés kezdete) határozatlan biztosítási tartamban biztosítási szerződés jött létre.

A biztosítási kötvény „Egyéb” része tartalmazta, hogy a „Szerződésünkre a ... Rt. alábbi szabályzatai érvényesek:

... Tűzbiztosítási - Záradékok - ...

Általános felelősségbiztosítási szabályzata ÁFSZ...”

A felperes a kötvény átvételét és megismerését az első lap jobb oldalán alul, aláírással és „átvettem” szöveggel nyugtázta.

Ezzel a felperes eleget tett a szerződéskötéskor hatályos rPtk. 205/B.§. (1) bekezdéséből eredő azon bizonyítási kötelezettségének, miszerint lehetővé tette, hogy a hivatkozott általános szerződési feltételeket a másik fél, azaz a felperes megismerje, azokról tudomást szerezzen. A felperes maga sem állította, hogy az alperes eltért az ÁSZF-ek megismerhetőségének lehetővé tételére - a biztosítók által általánosan alkalmazott gyakorlattól, miszerint az ÁSZF-ek az ügyfélforgalom számára nyitvaálló helyiségben kifüggesztésre kerülnek.

Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy a szerződő féltől általában elvárható, hogy annak a szerződésnek a tartalmát, amely alapján jogviszonyt létesít, legalább abból a szempontból megfontolja, hogy az tartalmaz-e általános szerződési feltételeket. Erre az elvárhatósági

mércére tekintettel úgy kell tekinteni, hogy a felperes mindezek ismeretében írta alá a biztosítási szerződést. (Fővárosi Ítéltábla)

A 2006. március 16-án kelt átvételt igazoló elismerésből és a fentiekből következően - ellenkező bizonyítás hiányában - az ÁSZF-ben rögzített és a felperes által sérelmezett szerződési kikötés a felek biztosítási szerződésének részévé vált.

Az ítéltábla utal arra, hogy azon tényből, hogy a felperes az elsődleges kereseti kérelme szerint az rPtk 209.§. (1) bekezdése alapján a kikötés tisztességtelenségét állítja, az a következtetés vonható le, hogy nem vitatja, hogy ezen feltétel a szerződés részévé vált.

Figyelemmel arra, hogy a vitatott általános szerződési feltétel a biztosítók szerződéskötéskori piacán kialakult szokásos gyakorlattól nem tért el, ezért az az rPtk. 205/B.§ (2) bekezdése által előírt külön figyelemfelhívó tájékoztatás és kifejezett elfogadás hiányában is a felek szerződésének részévé vált.

Az ügyféllel szerződő biztosító jogosult dönteni arról, hogy milyen biztosítási esemény(ek) bekövetkezése esetére vállal kötelezettséget biztosítási szolgáltatás teljesítésére, azaz a biztosító jogosult meghatározni, hogy a helytállási kötelezettsége mire terjed ki. (Fővárosi Ítéltábla)

A fentiek tükrében nem tekinthető vagyonszerzési gyakorlatban szokatlannak, hogy a biztosító helytállási kötelezettsége csőtörés esetén kizárólag az épületben bekövetkezett kárigény tekintetében áll fenn, a sérült vezetékek helyreállítási munkálataival összefüggésben keletkezett költségekre nem terjedt ki.

Az ilyen tartalmú általános szerződés feltétel tehát egyedinek nem tekinthető, az általános gyakorlattól nem tért el, így külön figyelemfelhívás és megtárgyalás hiányában is a szerződés részévé vált.

Mindezekre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a 2006. március 16. napján megismert, az általánostól nem eltérő, a biztosítási szerződés részét képező általános szerződés feltétel megtámadására az rPtk 236.§. (1) bekezdése által előírt igényérvényesítési határidőt elmulasztotta, ezért a törvényszék a felperes keresetét megalapozottan utasította el.

A fellebbezési érvelésre figyelemmel az ítéltábla utal arra, hogy önmagában az a körülmény, hogy a felperes biztosítási szolgáltatás teljesítésének megtagadása miatt indított peres eljárásban szembesült azzal, hogy az alperes a támadott általános szerződési feltételre hivatkozással utasítja el igényét, nem minősül olyan körülménynek, amely az általános szerződési feltétel megtámadásának késedelmét menthetővé teszi. A fent hivatkozott elvárhatósági mérce alapján támasztott megismerési kötelezettség elmulasztását nem lehet olyan menthető oknak tekinteni, ami a megtámadási határidő nyugvását eredményezi (Fővárosi Ítéltábla, Debreceni Ítéltábla)

Az ítélet indokolásának 7. oldal 4. bekezdésében foglalt érvelése, miszerint „a másodlagos keresetként megjelölt marasztalási tárgyú igény vonatkozásában pedig szintén az 1 éves elévülési határidő szerepel a felek kötvényéhez tartozóan”, jelen perbeli tényállás mellett nem bír relevanciával, a kereset elutasítása szempontjából jelentősége nincs.

Az ... - Tűzbiztosítási Szabályzat 80. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a szerződésből eredő igények egy év alatt évülnek el. A peradatokból kitűnik, hogy a felperes mint biztosított a szerződésből származó kárigényét az egyéves elévülési határidőn belül érvényesítette az alperes biztosító előtt.

Erre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú ítélet ezen megállapítását az indokolásból mellőzte.

A tisztességtelen kikötés megtámadására rendelkezésre álló határidő elmulasztására alapított kereset elutasítása folytán alaptalan az a fellebbezési hivatkozás, miszerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta a szerződési feltétel tisztességtelensége körében a bizonyítási felhívás kibocsátását.

Helytállóan mutatott rá a törvényszék, hogy a felperes marasztalási keresete a - megtámadási határidő elmulasztása folytán - tisztességtelennek nem minősülő, tehát a szerződés részeként alkalmazandó, helytállási kötelezettséget kizáró általános szerződés feltétel miatt sem volt teljesíthető.

A fentiek alapján az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján - az indokolás pontosításával - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdései alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség alperes részére történő megfizetésére.

Győr, 2016. évi szeptember hó 22. napján

Dr. Lezsák József sk.
tanács elnöke

a

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó